

12/13 Pravosude intervju**DR. NENA TROMP, BIVŠA HAAŠKA TUŽITELJICA U PROCESU PROTIV SLOBODANA MILOŠEVIĆA****D**

r. Nena Tromp predavačica je na odjelu za europske studije Sveučilišta u Amsterdamu i bivša istražiteljica tužiteljstva Haaskog tribunala koja je radila na optužnicima protiv Slobodana Miloševića. Ukupno je na Tribunalu radila 12 godina, a tijekom suđenja Miloševiću radila je, među ostalim, i na pripremi unakrsnog ispitivanja Vojsislava Šešelja, kojega je Milošević u ljetu 2005. pozvao da mu iz pritvora dode u sudnicu kao svjedok obrane. Rodena Hrvatica koja već tri desetljeća živi i radi u Nizozemskoj, Tromp je stručnjakinja je za ono što se u stručnoj literaturi naziva tranzicijskom pravdom. U intervjuu za Večernji list, vodenom u srijedu u njezinu domu u Haagu, razgovarali smo o sudjenju Vojsislavu Šešelju njegovu privremenom puštanju na slobodu.

• Kako gledate na tijek postupka protiv Šešelja i na odluku raspravnog vijeća da ga pusti na privremenu slobodu?

Jedna od stvari koju vidite kad radište u takvoj instituciji kao što je ICTY jest to da će puno ljudi izvana uvijek reći "pa očigledno je da je Šešelj krv". A to koliko je to "očigledno" pravno moguće dokazati na sudu, nešto je sasvim drugo. Hajde da pogledamo prvo optužnicu jer u pravnom postupku sve počinje od optužnice. Šešeljeva optužnica obuhvaća zločine koji su se dogodili od 1991. do 1993. u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Vojvodini. U vrijeme ovih zločina Šešelj nije obnašao nikakvu de jure, odnosno službenu državnu funkciju. Znači, vrlo je teško odrediti njegovu odgovornost u smislu njegove formalne moći i kontrole, pa čak i kad su dobrovoljni njegove Srpske radikalne stranke u pitanju. Kad je on slao svoje dobrovojce da se bore u Vukovaru, on nije nad njima imao formalnu nadredenu zapovjednu funkciju. On je u vrijeme bio član Skupštine Srbije, a svi dobrovoljni na vučkovarskom ratuštu formalno su bili pod zapovjedništvom JNA. Međutim, u vrijeme kosovskog dijela konflikta Šešelj je bio član srpske vlade i kao jedan od zamjenika premijera Srbije bio je dio izvršne vlasti. Zašto je to važno? Zbog toga što se nečiju krvnaju, cjelokupnost kaznene odgovornosti, po pravnoj teoriji približenoj na Tribunalu dokazuje i na de facto i na de jure odgovornosti. Samim time optužnica protiv Šešelja od početka je bila krhka. Jer kako dokazati njegovu odgovornost i za zločine na području Hrvatske i na području BiH, ako se čije vrijeme treba dokazivati njegovu de facto povozanost.

• I onda je u optužnici to izvedeno tako da njegova odgovornost prolazi iz udruženog zločinac kog pothvata?

Da, ali problem s UZP-om je što on nije statičan. Recimo, Šešeljeva de facto odgovornost za zločine u Hrvatskoj i u BiH trebala je biti dokazana putem njegovih veza sa svim političarima i vojnim zapovjednicima koji su u to vrijeme bili na vlasti. Uključujući, recimo, i Miloševića u Srbiji, i Babića i Martića u Hrvatskoj, i eventualno Mlađića i Karadžića u Bosni. I samoto dokazivanje njegove optužnice po de facto osnovi predstavlja je veliki problem. Bez obzira na sve ove druge proceduralne probleme.

• A koliko predstavlja problem činjenica da je Tribunal zaključio

Kako je Haag griješio

Šešelju je trebalo suditi u kolektivnoj optužnici kao Prliću i uključiti zločine na Kosovu

Sa stručnjakinjom za tranzicijsku pravdu koja je na Tribunalu radila 12 godina

razgovarao Tomislav Krasnec

kako nije bilo udruženog zločinac kog potvhata u predmetu Stanišić – Simatović? Može li nakon takve presude Stanišiću i Simatoviću biti osudjuće presude Šešelju?

To je povezano. Slučaj Stanišić i Stanišići važan je upravo zbog toga što, ako tu nema više probnosti, ako ne teče veza od zločina na terenu preko Šešelja do Miloševića i do vrha, onda nešto ne paše. I veliko je bilo pitanje može li biti uspješne presude na takvom temelju de facto odgovornosti UZP-a i Šešelja, kojeg se tereti za poticanje mržnje i nasilja. Već u samom startu, isključivo s pravne točke gledišta, to je bila vrlo slaba karika. Vjerujatno je bilo načina da se Šešelja stavi u konkretniji, čvršći oblik udruženog zločinac kog potvhata.

• Ako je bilo načina, zbog čega nije iskoristeni?

Pogledamo li najuspješnije slučajeve na Tribunalu koji su doveli do konkretnih i relativno zadovoljavajućih rezultata, vidjet ćemo da to riječ vrlo često o spojenom optužnicama. Slučaj Popović i dr., koji se bavi Srebrenicom, dugo je trajao, ali u kombinaciji dokazivanja kriminalnosti plana, konkretnacije UZP-a i ekonomije dokazato je donjelo dobar rezultat. Možda bi Šešeljev slučaj bio puno bolji da je on

Nena Tromp je rođena Hrvatica koja već tri desetljeća živi i radi u Nizozemskoj

Puno ljudi izvana uvijek će reći "pa očigledno je da je Šešelj krv". A to koliko je to "očigledno" pravno moguće dokazati na sudu, nešto je sasvim drugo

bio optužen s jednom cijelom grupom optuženika. Takoder, slučaj Prlić i dr. doveo je do jednog takvog postupka, gdje se po broju optuženika konkretnizira taj pojam i ta pravna teorija koja je vrlo važna za Tribunal, a koja je, moram reći, i u pravmim krugovima vrlo kritizirana. Upravo zbog toga tada ona nije statična.

• U kojem smislu nije statična, na primjeru Šešelja?

Recimo, ako se Šešelja veže uz Miloševića cijelo to vrijeme, to ne odgovara istini jer je njihov odnos imao svoje ulaze i padove, od suradnje do političkog rivalstva, čak i otvorenen neprijateljstva. Kad dokazujete Šešeljevu kaznenu odgovornost, trebate sve te de facto linije vrlo dobro potkrnjepiti dokazima. I sve ove druge, gdje oni nisu suradivali, opet objasniti suđi i sucima da oni razumiju o čemu je tvoje riječ. To je vrlo komplikiran proces koji na kraju može, ali ne mora uvjeriti suđe.

• Zbog čega i zločini na Kosovu nisu bili uključeni u Šešeljevu optužnicu ako je on tada bio član vlade?

Smatram da je, kad se nije islo na grupiranje kao u predmetu Prlić i drugi, Šešelj mogao biti optužen i za Kosovo. Ono je važno upravo zbog de jure odgovornosti. I kad se piše optužnica

za nekog poput Šešelja, koji je bio aktivan od samih početaka pa do kraja oružanih sukoba, onda je neshvatljivo zašto ga se tuži samo za jedan dio tog sukoba. Jer on se ništa nije promjenio za Kosovskog rata. Prednost uključenja tog dijela sukoba bila bi u tome što bi Kosovski rat unio u njegovu optužnicu i de jure odgovornost. Nesumnjivo je da bi lakše bilo izvoditi dokaze u kombinaciji i de facto i de jure odgovornosti. Reducirati njegovu odgovornost na de facto odgovornost znatno umanjuje uspjeh konačnog suđenja.

Kad se piše optužnica za nekog poput Šešelja, koji je bio aktivan od početka do kraja sukoba, neshvatljivo je zašto ga se tuži samo za jedan dio tog sukoba

**Kad je Šešelj
slao dobrovolje
u Vukovar, nije
imao komandnu
funkciju nad njima.
Znaci, bilo je teško
odrediti njegovu
odgovornost**

REUTERS/PIXSELL

**• Vojislav
Šešelj slavi u
Beogradu nakon
oslobadanja iz
haškog zatvora...
Tribunal je
pokazao da nema
odgovora na
jednog takvog
autsajdera poput
Šešelja**

REUTERS

**• Bilo je veliko
pitnje može
li biti uspiješne
presude na
temelju de facto
udržanog
zločinac kog
potvrditi i
Šešelja, kojem
se tereti za
poticanje
mržnje i nasilja**

**• U vrijeme
kosovskog
dijela konflikta
Šešelj je bio član
srpske vlade.
Zašto je to
važno? Moglo
mu se suditi i na
temelju de jure
odgovornosti**

**• U Srbiji se o
Tribunalu
podgruđivo već
govori kao o
"Haškom
dokumentacionom centru"
jer Haaga se u
Srbiji - izgleda,
s pravom -
nitko više ne
boji**

• Mnogi smatraju da su suci pogriješili kad su mu dopustili da zastupa sam sebe. Je li se to moglo sprječiti?
To je, dakle, drugi nivo. Optužnica je jedna stvar. Druga je samo sudjenje i kako se održava. Sudjenje se sastoji i od sadržaja, znaci dokaza, ali i od procedura. ICTY i moderni sudovi nude visoke standarde zaštite ljudskih prava optuženika. Znaci, i u slučaju Šešelja išlo se na to da mu se daju sve mogućnosti da se branii i da mu se omogući fer sudjenje. To je jedna od stvari gdje je vrlo zanimljivo usporediti Šešeljeve slučaj sa Miloševićevim. Tužiteljstvo je u slučaju Milošević utrošilo jako puno vremena na podneske kako bi pokazalo suđskom vijeću da će, bez obzira na visoke standarde fer postupka, zapravo žrtve biti uskraćene za administraciju prava ako Milošević, koji je bio bolestan, ipak bude dopušteno pravo da se sam branii. Cijeli Tribunal, ali i krugovi izvan Tribunala bili su vrlo osjetljivi na bilo kakvu primjedbu na racun fer sudjenja. Jer računalo se na to da će sudjenje završiti presudom. I suci su težili tome da nikakva mrlja ne utječe negativno na vjerodostojnost konačne presude. I u slučaju Šešelja gotovo je bilo nemoguće vratiti se na tu istu diskusiju o nametanju pravnog zastupnika poslije svega što se dogo-

dilo u predmetu Milošević. Kada su Šešelju pokušali uskratiti to pravo, on je strajkom gladu vratio sve na početne pozicije. S te točke gledišta, ne može se to uzeti protiv suda jer je postojala već sudska praksa. Da, Šešelj je imao to pravo i na njemu svojstven način ostvario je to pravo da se sam branii. U tom trenutku postalo je jasno tko će imati inicijativu u sudnicu.

**• Nakon završetka rasprave jedan
sudac iz tročlanog vijeća koje sudi
Šešelju zamjenjen je novim. To je
također znatno odgodilo presudu.**
I tu imamo analogiju s Miloševićevim slučajem. Jedna od nevjerojatnih stvari je da u postupku protiv Šešelja Tribunal nije naučio lekciju koju je trebao naučiti. U slučaju Milošević na kraju izvođenja dokaza tužiteljstva jedan od sudaca, Richard May, obolio je od neizjelive bolesti i hitno se povukao. U tom trenutku postojala je velika opasnost da Miloševićevu sudjenje postane tzv. "mistrail", ništavan sudske postupak. Da je Milošević, recimo, bio smažljiviji, ili da ga je pravna strana sudjenja zanimala, on bi sam tražio proglašenje sudskega postupka ništavnim. Jer mogao je tvrditi da je nemoguće da se jedan sudac koji dolazi izvana može upoznati s njegovim predmetom u roku od nekoliko mjeseci.

ci. Ali kao sučeva zamjena došao je jedan od najposobnijih sudaca Tribunala, lord Ian Bonomy iz Škotske. U nevjerojatno kratko vrijeme, za svega nekoliko mjeseci, on se dovoljno upoznao s predmetom. Poučeni tim primjerom i tužiteljstvo i sud trebali su se pobrinuti da uz trojcu sudaca raspravnog vijeća sedi i četvrti, rezervni sudac koji bi odmah mogao preuzeti slučaj. Jer kada sudjenja traju ovako dugo kao na Tribunalu, treba voditi računa na veliku vjerojatnost da se netko od sudaca ili razboli ili napusti sudjenje prije izricanja presude. Znaci, to je sudac Harhoff napravio, pismo koje je napisao i zbog kojega je na Šešeljevo inzistiranje zamjenjen po osnovi pristranosti, u ovom je trenutku manje važno od pitanja zašto suđsko vijeće u predmetu Šešelj nije imalo četvrtog suca koji je mogao uskocići u bilo kojem trenutku. Bilo je vrlo neodgovorno dopustiti jedan takav rizik u jednom tako važnom slučaju. Ali, to se dogodilo i došao je sada zamjenski sudac koji kaže da mu treba dvije godine da se pripremi za Šešeljev slučaj.

• Hoće li to biti kraće?
Kada čitate koliko je dana trajalo iznošenje dokaza tužiteljstva protiv Šešelja, to vam je stotinu i nešto da, puno manje nego u slučaju protiv Miloševića. Analogijom dolazim do pitanja kako to da je sudac Bonomy tako brzo ušao u predmet Milošević koji je bio puno opsežniji, a ovaj sudac po nekoj osobnoj procjeni traži gotovo dvije godine. Zašto se odnositi na takav način prema postupku i kako jedan sudac može sam odlučiti koliko mu vremena treba?

• Hoće li se Šešelj ikad vrati u privator i odslušati presudu?
Ne, mislim da neće. Šešeljevo sudjenje iako u nekom smislu nema autoriteta, ni pravnog ni moralnog. Recimo, on nije izvodio dokazne predmete u

svoju obranu. To znači da nema nikakvih protuargumenta da se predoče onome što je tužiteljstvo podnijelo i što je ušlo u dokazne predmete. Znaci, apstraktno govoreći, ako je tužiteljstvo izvelo nekoliko dokaza koji su absolutno temeljeni na nečijim lažnim izjavama, suci nemaju nikakvu izboru, nego da sve što je tužiteljstvo izvelo uključuje u presudu.

• Zato što on to nije pobijao?

Da. Kad bi pravnici, povjesničari i sociolozi išli natrag proučavati taj postupak, on bi bio nepotpun i bio bi imao autoritet koji jedan potpuni slučaj ima. Njegovo sudjenje – s presudom ili bez nje – uvijek će biti nekakvo nedonošće jer nije završeno u proceduralnom smislu kako treba.

• To je prilično porazno. Je li Šešelj zaista, kako tvrdi, pobijedio Haaški sud?

Ne bih išla tako daleko da se govorи о побijedi ili porazu. Kako bi Churchill rekao: "Niti je uspjeh konacan, niti je neuspjeh fatalan". Mislim da nije riječ o njegovoj pobedi. Ono na što je on upozorio su strukturalne slabosti jedne takve institucije poput Tribunalu. I do temelja je iskoristio sve njegove slabosti i pravne nedorečenosti. On je na jedan racionalni pravni sustav koji je od samih početaka koketirao s politikom primjerenju svoju iracionalnost s ciljem da ga opstruira. I to mu je uspjelo. Jer Tribunal je pokazao da nema odgovora na jednog takvog autsajdera poput Šešelja. Nažalost, Tribunal završava svoj rad i nema puno načina da se poboljšaju neki propusti i da se konsolidira ova situacija. Ovakvo će neuspjelo sudjenje Šešelju, uz neke druge neslavne primjere, ostaviti trajni povijesni trag na integritet ove pravne institucije. To se u ovom trenutku događa.

• I Ratko Mladić pokazuje znakove iracionalnosti. Mislite li da postoji opasnost da i on svoj postupak dovede do slične krvlosti do koje je Šešelj doveo svoj?

Rizik u slučaju Mladića je sličan, ali ipak drugačiji. Mladić ima pravne zastupnike i oni na profesionalan način eliminiraju puno gubljenja vremena. S druge strane, analogija je ta da je njegovo kriklo zdravstvenog stanja već uvela tu ranjivost zato što je Tribunal, naravno, vrlo senzibilan prema tome da će ga, ako i Mladić umre, to trajno obilježiti kao instituciju koja je imala potencijal, ali nije dotjerala sve do kraja. U Srbiji se o Tribunalu podgruđivo već govori kao o "Haškom dokumentacionom centru" jer Haaga se u Srbiji - izgleda, s pravom – nitko više ne boji.

**• Bilo je vrlo
neodgovorno ne
osigurati četvrtog
suka. Ali, to se
dogodilo i došao je
zamjenski sudac koji
kaže da mu trebaju
dvije godine da se
pripremi za slučaj**